

Nr 65.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av vissa arvoden m. m.; given Stockholms slott den 1 november 1940.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 november 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter:

I samband med den avlöningsrevision, som den 1 juli 1939 genomfördes inom civila och militära statsförvaltningarna, företogs jämväl i viss utsträckning en reglering av arvodesbelopp, å vilka dyrtidstillägg utgått före nämnda dag. Förslag härom hade framlagts i 1939 års statsverksproposition. Detta förslag avsåg emellertid icke samtliga med dyrtidstillägg förenade arvoden. Undantagna voro *dels* sådana av Kungl. Maj:t fastställda arvoden, som utgjorde ersättning för huvudsaklig sysselsättning, *dels* arvoden till pensionerade officerare och underofficerare i s. k. arvodesbefattningar, *dels* expectansarvoden inom utrikesförvaltningen, *dels* ock vissa ytterligare arvoden.

Bihang till urtima riksdagens protokoll 1940. 1 saml. Nr 65.

Alltjämt återstå således arvoden inom statsförvaltningen, å vilka dyrtidstillägg utgår och som alltså kunna sägas vara rörliga i förhållande till levnadskostnadernas växlingar. I verkligheten har emellertid denna rörlighet numera upphört. Enligt beslut av årets lagtima riksdag skall nämligen det tal, som tjänar till grund för bestämmande av dyrtidstillägg å löner (arvoden) och pensioner under budgetåret 1940/41 utgöra 88, även om levnadskostnadsindex skulle komma att överstiga 188. Som bekant överskred levnadskostnadsindex detta tal redan vid kvartalsskiftet juni—juli i år. Samtidigt uppnådde det enligt civila och militära avlöningsreglementena utgående rörliga tillägget sitt maximum av 15 procent.

Å arvoden, som på senare tid bestämts, utgå i regel icke dyrtidstillägg.

Såväl löntagare som arvodister, vilka åtnjuta rörligt tillägg eller dyrtidstillägg, ha, i den mån så följer av de för sådana tillägg gällande bestämmelserna, kompenserats för levnadskostnadsökningen intill den 1 juli 1940. Någon kompensation för den därefter inträdande levnadskostnadsökningen är däremot icke medgiven. I motsats till nyss angivna befattningshavare, har någon kompensation för den levnadskostnadsökning, som inträdde under sistförflutna budgetår, icke beretts de arvodestagare, vilka icke varit berättigade åtnjuta dyrtidstillägg.

Från olika håll ha krav framställts på förhöjning av arvodena till sistnämnda arvodestagare. Jag anhåller att nu få upptaga denna fråga till behandling.

Härvid vill jag till en början understryka, att bestämmandet av arvodesbelopp i allmänhet icke sker med samma noggranna avvägning som utmärker lönebestämningen. Vid arvodesbestämningen har det i regel ytterst gällt att få fram ett belopp, som i stort sett tett sig skäligt. Ofta är det därför oberättigat att fästa avseende vid de olika metoder, som tillämpats för beloppets framräknande. Någon saklig skillnad behöver exempelvis icke föreligga mellan två lika höga arvodesbelopp, som bestämts, det ena med hänsyn till lönebeloppet i en viss löneklass och det andra med hänsyn till lönebeloppet i en lägre löneklass förhöjt med vissa tillägg. De mera summariska överbäganden, som i allmänhet ligga till grund för arvodesbeloppens bestämmande, tala för att dessa icke göras rörliga med hänsyn till levnadskostnadernas växlingar. Ändring av arvodesbeloppen synes böra ske endast när förhållandena så förändrats, att en verklig arvodesreglering anses påkallad.

I och för sig är därför den omständigheten att de statliga *löntagarna* hittills erhållit viss kompensation för den inträdde levnadskostnadsökningen icke tillräcklig anledning att jämväl bereda här ifrågavarande arvodestagare motsvarande förmån. Visserligen inträdde under det sistförflutna budgetåret en icke oväsentlig stegring av levnadskostnaderna, men denna medförde dock knappast en sådan sänkning av arvodenas realvärden att en allmän arvodesreglering enbart av denna anledning kan anses motiverad. Vid bedömandet av de krav, som framställts om arvodesförhöjningar, synes man emellertid icke böra bortse från att en betydande grupp *arvodestagare* i överens-

stämmelse med de principer, som under tiden sedan förra världskriget vunnit hävd inom statsförvaltningen, erhållit viss kompensation för levnadskostnadsökningen intill den 1 juli 1940 på grund av att de varit berättigade åtnjuta dyrtidstillägg. I jämförelse med dessa intaga uppenbarligen de arvodesstagare, som icke varit berättigade till sådant tillägg, en missgynnad ställning. Att arvodet icke är förenat med dyrtidstillägg beror ofta enbart på att det fastställts på senare tid; dock förekomma arvoden, som blivit fastställda relativt nyligen, å vilka dyrtidstillägg utgår. Huruvida den ena eller andra formen valts, måste ej sällan anses ha berott på en tillfällighet. Under sålunda föreliggande förhållanden synes man icke utan vidare böra avvisa tanken på beredande av viss kompensation för levnadskostnadsökningen intill sistnämnda dag även åt de arvodesstagare, som icke åtnjuta dyrtidstillägg.

De föreliggande framställningarna om arvodesförhöjning avse sådana arvodesstagare, för vilka arvodet utgör ersättning för huvudsaklig sysselsättning eller vederbörandes huvudsakliga förvärvskälla och där arvodet kan sägas ha i stort sett samma karaktär som lön å tjänst. För närvarande torde man också böra begränsa sig till frågan om förhöjning av dylika arvoden. Härigenom uteslutas *dels* arvoden, som utgöra ersättning för bisysslor, *dels* arvoden, som utgöra ersättning för utredningsuppdrag, *dels* stipendie- och aspirantarvoden. Uppkommer fråga om höjning av arvode som sålunda icke här medtages, bör densamma liksom hittills göras till föremål för särskilt bedömande.

I några undantagsfall har Kungl. Maj:t fastställt ersättning för extra skrivhjälp eller för utförande av vaktmästargöromål eller dylikt. I allmänhet ankommer det på vederbörande verk att bestämma sådana ersättningar. Arvoden av detta slag äro av naturliga skäl icke stabila utan pläga växla alltefter arvodestagarens ålder, tjänstetid, personliga kvalifikationer m. m. och böra lika litet som aspirantarvoden medtagas i förevarande sammanhang.

De arvodesbelopp, som med nu angivna begränsningar skulle kunna ifrågakomma för förhöjning, motsvara till övervägande del de lägre eller medelhöga lönebeloppen å den statliga löneplanen för nyreglerade verk. Endast undantagsvis förekomma arvodesbelopp av samma storleksordning som de högre lönebeloppen. Då de lägre inkomsttagarna tyngst drabbas av levnadskostnadsstegringar och en höjning av de högsta arvodesbeloppen måste föregås av mera ingående undersökningar, synas de sistnämnda böra uteslutas i förevarande sammanhang. Såsom gräns synes som regel lämpligen böra sättas arvodesbelopp å 10,000 kronor.

Slutligen förekommer det i några fall, att arvodestagaren äger rätt att jämte arvodet åtnjuta naturaförmåner eller ersättning enligt taxa eller dylikt. Även dessa fall böra undantagas.

I fråga om arvoden, som icke tillhöra de sålunda undantagna grupperna, anser jag mig kunna förorda, att en viss höjning medges, dock givetvis i de olika fallen endast under den förutsättningen att särskilda skäl icke tala däremot. Vid bedömande av höjningens storlek bör beaktas, att avsikten med arvodesregleringen icke är att bereda arvodestagarna en reell löneför-

bättring; uppenbarligen bör en sådan icke ifrågakomma under nu rådande förhållanden. Avsikten är uteslutande att bereda arvestagaren viss kompensation för levnadskostnadernas stegring. Under hösten 1939 utgick rörligt tillägg med 6 procent samt dyrtidstillägg (enligt § 4 av 1923 års dyrtidstilläggskungörelse) med 16—17 procent. Oaktat den stegring av levnadskostnaderna, som redan då inträtt, och trots förväntad ytterligare stegring av samma kostnader, ansågos under det då pågående budgetarbetet tillräckliga skäl icke föreligga att ifrågasätta en allmän reglering av förevarande arvoden. Gällande arvodesbelopp ansågos alltså godtagbara under de hösten 1939 rådande förhållandena.

Dyrtidstillägg (enligt § 4 i 1923 års dyrtidstilläggskungörelse) utgår numera efter en procentsats av 26; en höjning av 9—10 procent har således skett sedan hösten 1939. Samtidigt har också det rörliga tillägget höjts med 9 procent. Det ligger då närmast till hands att i de fall, då en höjning av arvodesbeloppen anses påkallad, som regel tillämpa en procentuell höjning av omkring 9 procent.

Från nu angivna utgångspunkter ha de av Kungl. Maj:t fastställda, med dyrtidstillägg icke förenade arvodesbeloppen granskats. De förslag till förhöjningar, som härvid ansetts böra framställas, framgå av en promemoria, vilken såsom bilaga torde få bifogas statsrådsprotokollet. I promemorian ha icke medtagits arvoden, som utgå inom den statliga krisadministrationen. Dessa ha ansetts falla utom ramen för utredningen. Ej heller omfattar promemorian vissa arvoden, beträffande vilka av olika anledningar frågan om arvodesförhöjning ansetts böra underkastas ytterligare utredning.

För egen del får jag tillstyrka de i promemorian framlagda förslagen, som torde böra genomföras räknat från och med den 1 juli 1940. I kostnadshänseende innebära förslagen enligt verkställda beräkningar en ökad utgiftsbelastning för statsverket av omkring 225,000 kronor för år. Kostnaderna för arvodesförhöjningen till timlärare m. fl. vid det statliga och kommunala undervisningsväsendet ha därvid approximativt uppskattats till 120,000 kronor. På förhöjning av löner åt rektorer och lärare vid verkstadsskolor för viss arbetslös ungdom belöpa 58,000 kronor.

Av de i promemorian upptagna arvodena ha flera vid äskandet av vederbörande anslag anmälts för riksdagen på sådant sätt, att förhöjning icke bör ifrågakomma utan att riksdagen beretts tillfälle yttra sig i frågan. I flera fall utgå arvodena också från av riksdagen maximerade anslagsposter, vilka, därest förhöjning genomföres, icke torde komma att förslå. Riksdagens medgivande att i sådana fall överskrida anslagsposterna synes därför böra inhämtas. Det må påpekas, att i promemorian även upptagits arvoden, som fastställts och även fortsättningsvis torde böra fastställas av Kungl. Maj:t utan riksdagens hörande och till vilkas förhöjning tillräckliga medel stå till Kungl. Maj:ts förfogande.

Vid luftskyddsinspektionen finnas anställda ett flertal ingenjörer med arvoden, som bestämts av Kungl. Maj:t. Två av dessa arvoden ha i anslutning till anslagsberäkningarna anmälts för riksdagen. Det torde få an-

komma på Kungl. Maj:t att, i den mån så befinnes påkallat, omreglera såväl sistnämnda som de övriga ingenjörsarvodena vid luftskyddsinspektionen med tillämpning av de här förordade principerna.

De arvoden, om vilka i promemorian är fråga, ha, såsom förut angivits, blivit fastställda av Kungl. Maj:t. Beträffande arvoden, fastställda av vederbörande verk, torde dessa ofta avse ersättningar för mera tillfälliga uppdrag, för aspiranttjänstgöring och dylikt. I sådana fall föreligger i allmänhet icke skäl till förhöjning. Även i andra fall torde ofta, i likhet med vad som visat sig vara fallet med de av Kungl. Maj:t fastställda arvodesbeloppen, tillräckliga skäl för arvodesförhöjning saknas. Om emellertid verken anse sig böra höja hittills gällande arvodesbelopp med anledning av levnadskostnadsökningen, utgår jag från att höjningen begränsas på sätt här förordats för de av Kungl. Maj:t fastställda arvodena, därest ej av särskilda skäl en mera vittgående omprövning anses böra ske. En förutsättning för att verken skola kunna vidtaga sådana arvodesförhöjningar är givetvis, att de till verkens förfogande ställda medlen räcka till. Någon förstärkning av dessa medel för att möjliggöra arvodesförhöjningar bör icke ifrågakomma.

Slutligen torde jag i detta sammanhang få anmäla en av slöjd- och yrkeslärares riksförbund i framställning till Kungl. Maj:t väckt fråga angående lärares vid verkstadsskolor för viss arbetslös ungdom löneförmåner vid inkallelse till militär tjänstgöring. Skolöverstyrelsen har i anledning av framställningen föreslagit, att sådan lärare med minst 20 veckotimmars undervisningsskyldighet skulle vid inkallelse till värnpliktstjänstgöring i anledning av anbefalld förstärkt försvarsberedskap äga att av statsmedel uppbära hälften av den läraren eljest av statsmedel tillkommande ersättningen, under förutsättning att läraren sedan ingången av kalenderåret närmast före värnpliktstjänstgöringens början innehåft sammanhängande anställning vid det statliga eller statsunderstödda undervisningsväsendet under minst en termin. Statskontoret har ansett att minimiundervisningsskyldigheten — med hänsyn till ifrågavarande lärares i förhållande till lärare vid andra undervisningsanstalter längre tjänstgöring — borde fastställas till 28 veckotimmar. I övrigt har statskontoret tillstyrkt överstyrelsens förslag.

Även jag anser mig böra tillstyrka överstyrelsens förslag, dock med den av statskontoret förordade jämkningen. Förslaget bygger på samma principer, som enligt statsmakternas beslut tillämpas vid andra statsunderstödda läroanstalter. Motsvarande förmån, som förordats i fråga om lärarpersonalen, bör jämväl, med de avvikelser som följa av skiljaktigheter i anställningsvillkor och tjänstgöringsförhållanden, tillkomma rektorer och fast anställd kontorspersonal vid ifrågavarande skolor. Med förstärkt försvarsberedskap bör givetvis jämnställas partiell mobilisering. Kungl. Maj:t torde böra inhämta riksdagens bemyndigande att meddela närmare bestämmelser i ämnet att lända till efterrättelse från september 1939.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

Kungl. Maj:ts proposition nr 65.

dels, med godkännande av de i det föregående förordade principerna för arvodesreglering, medgiva att av riksdagen maximerade anslagsposter, från vilka här avsedda arvoden bestridas, må överskridas i den mån sådant överskridande av Kungl. Maj:t prövas erforderligt för regleringens genomförande,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i det föregående förordats, meddela bestämmelser angående avlöningsförmåner till befattningshavare vid verkstadsskolor för viss arbetslös ungdom vid inkallelse till värnpliktstjänstgöring i anledning av förstärkt försvarsberedskap eller partiell mobilisering.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Vid protokollet:

R. Borgström.

---

*Bilaga.***P. M.****angående vissa arvoden.****Femte huvudtiteln.***Lapptillsyningsmän.*

I Norrbottens län må enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser under innevarande budgetår vara anställda sju tillsyningsmän för lapparna. Av dessa åtnjuter en ett årsarvode av högst 2,400 kronor; envar av de övriga åtnjuter arvode med 1,800 kronor för år räknat.

Vidare må under innevarande budgetår i Västerbottens län vara anställda fyra lapptillsyningsmän. Dessa äga uppbära arvoden beräknade efter 1,500 kronor per år.

Samma arvodesbelopp, som sålunda utgå under innevarande budgetår, utgingo jämväl under budgetåret 1939/40.

Såsom framgår av 1940 års statsverksproposition, femte huvudtiteln, sid. 301, har fråga uppkommit att överföra lapptillsyningsmanstjänsterna på ordinarie stat med placering i 9:e lönegraden.

Enligt inhämtade uppgifter skulle samtliga ifrågavarande lapptillsyningsmän ha full sysselsättning i sin tjänst. Arvodena synas i förevarande sammanhang böra höjas till respektive 2,600, 2,000 och 1,800 kronor. Merkostnaden skulle vid en sådan arvodesförhöjning uppgå till 2,600 kronor för år.

Biträde åt lappfogden i Jämtlands län.

Hos länsstyrelsen i Norrbottens län finnes anställd en tjänsteman för biträde vid göromålen rörande lappväsendet i länet. För uppdraget utgår ett årsarvode av 4,200 kronor, varå dyrtidstillägg må uppbäras enligt för reglerade verk gällande grunder.

Jämväl i Jämtlands län finnes anställd en tjänsteman med motsvarande uppgifter. Även här är årsarvodet fastställt till 4,200 kronor, varå likväl dyrtidstillägg ej må utgå.

I skrivelse den 3 september 1940 har länsstyrelsen i Jämtlands län hemställt, att dyrtidstillägg å sistnämnda arvode måtte, räknat från och med den 1 juli 1940, få utgå i enlighet med de grunder som gälla för befattningshavare vid oreglerade verk eller, därest detta icke beviljas, i varje fall enligt grunderna för reglerade verk.

Statskontoret har i utlåtande den 11 september 1940 — under framhållande av att spørsmålet om en arvodesreglering borde upptagas till prövning i ett större sammanhang och omfatta under samtliga departement hithörande arvodestagare — avstyrkt bifall till länsstyrelsens hemställan.

Det synes skäligt, att ifrågavarande arvodestagare, som före tillträdet av arvodestjänsten innehade anställning såsom tillförordnad landsfiskal och i sådan egenskap ägde åtnjuta dyrtidstillägg enligt de vid oreglerade verk gällande grunderna, erhåller förhöjning å arvodet. Höjningen torde böra bestämmas till 400 kronor.

Landsfogdeassistenter.

Enligt kungörelsen den 24 april 1936 (nr 155) skall landsfogdeassistent i egenskap av befattningshavare, som avses i 35 § kungörelsen den 15 juni 1935 med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid nyreglerade verk inom allmänna civilförvaltningen, uppbära arvode, motsvarande lön enligt 15 löneklassen i den i sistnämnda kungörelse intagna löneplanen för extra tjänstemän. Efter att under sammanlagt ett och ett halvt år ha tjänstgjort såsom landsfogdeassistent må vederbörande anställas i extra ordinarie befattning, därvid han skall hänföras till 19 lönegraden i den i 1935 års kungörelse intagna löneplanen för extra ordinarie tjänstemän.

Enligt inhämtade uppgifter ha förenämnda bestämmelser så tillämpats från och med den 1 juli 1939, att landsfogdeassistent till en början erhållit lön i 15 löneklassen av löneplan Ex jämte rörligt tillägg samt, efter anställning såsom extra ordinarie tjänsteman, avlöning enligt 2 kap. civila icke-ordinariereglementet. Detta innebär, beträffande första tjänstgöringsperioden, att assistenten betraktats som extra tjänsteman. Sakligt sett synes anledning icke finnas att häremot framställa erinran. Tillämpningen står emellertid icke fullt i överensstämmelse med gällande bestämmelser. Dessa synas med hänsyn härtill böra jämkas.

Statspolisassistenten.

Arvodesbeloppet utgör 5,800 kronor för år. Enligt vad som anföres i 1939 års statsverksproposition, femte huvudtiteln, sid. 449, är arvodet bestämt i anslutning till den ersättning, som uppbäres av nyanställd landsfogdeassistent. Såsom framgår av vad nyss anförts, torde nyanställd landsfogdeassistent böra uppbära lön enligt 15 löneklassen i löneplan Ex jämte rörligt tillägg, d. v. s. i nuvarande indexläge drygt 6,100 kronor för år räknat å I-ort. Statspolisassistentens arvode torde böra höjas till sistnämnda belopp.

Heltidsanställda lärare vid statens polisskola.

Vid statens polisskola äro anställda två heltidslärare med årsarvoden å 9,000 kronor. Såsom framgår av propositionen nr 219 till 1938 års riksdag, sid. 50, räknade man med att för förordnande borde ifrågakomma väl kvalificerade överkonstaplar inom framför allt de större städernas poliskårer. Då tjänstgöringstiden för vecka avsågs bliva ganska avsevärd, 32 timmar, och det ansågs vara av synnerlig vikt att för befattningarna förvärva väl kvalificerade innehavare, föreslogs årsarvodet till 9,000 kronor. Det erinrades därvid, att en läroverksadjunkt i Stockholm då uppbar i begynnelselön 8,706 kronor och i slutlön 10,248 kronor.

I skrivelse den 30 augusti 1940 har styrelsen för statens polisskola hemställt, att ersättning måtte beredas den ene av ifrågavarande heltidslärare för skillnaden mellan hans löneförmåner såsom kriminalöverkonstapel i Stockholms stads tjänst och arvodet för tiden från och med den 1 juli 1940.

Den andre läraren åtnjuter ett personligt lönetillägg å 2,000 kronor.

En läroverksadjunkt i Stockholm uppbär vid nuvarande levnadskostnadsindex i begynnelselönen, utan frånräknande av pensionsavdrag, 9,831 kronor och i slutlön 11,583 kronor. Det synes skäligt, att här ifrågavarande lärares arvoden i förevarande sammanhang höjas med 800 kronor till 9,800 kronor. Det till en av lärarna utgående personliga lönetillägget torde emellertid i så fall böra undergå motsvarande minskning.

Vissa befattningshavare vid statens kriminaltekniska anstalt.

Vid statens kriminaltekniska anstalt äro anställda *dels* tre förste assistenter med arvoden å 8,300 kronor för år, *dels* sju assistenter med arvoden å 7,000 kronor för år, *dels* ock en laboratorieassistent med arvode å 5,100 kronor för år.

Såsom framgår av propositionen nr 60 till 1939 års lagtima riksdag, sid. 42, har arvodet till förste assistenterna bestämts med hänsyn till de löneförmåner, som tillkommo överkonstapel i Stockholm, och arvodet till assistenterna med hänsyn till de löneförmåner, som tillkommo kriminalkonstapel i Stockholm.

I skrivelse den 23 januari 1940 hemställde styrelsen för anstalten, med åberopande av den höjning som det rörliga tillägget för befattningshavare vid Stockholms poliskår undergått, att å ifrågavarande arvoden finge efter den 1 januari 1940 beräknas rörligt tillägg efter tre procent samt att eventuella ytterligare höjningar av det rörliga tillägget ävenledes måtte komma arvodestagarna till del. Överståthållarämbetet tillstyrkte framställningen medan statskontoret ansåg tillräckliga skäl icke föreligga för bifall till densamma.

Hos anstalten anhöllo härefter vissa av förste assistenterna och assistenterna *dels* att erhålla kompensation för redan inträdd löneminskning och *dels* att under ny anställningsperiod erhålla de löneförmåner, som tillämpas för överkonstaplar och kriminalkonstaplar vid Stockholms stad. Med skrivelse den 26 augusti 1940 har styrelsen för anstalten överlämnat nämnda framställning till Kungl. Maj:t.

I och för sig synas de nu utgående arvodesbeloppen till förste assistenterna och assistenterna icke — även om hänsyn toges till levnadskostnadsstegringen — understiga den ersättning, som i betraktande av göromålets beskaffenhet kan anses skälig. Att höja arvodena så, att de komme att motsvara de avlöningar som i nuvarande indexläge utgå till överkonstaplar och kriminalkonstaplar i Stockholm kan icke anses rimligt. För att möjliggöra en tillfredsställande rekrytering å befattningarna synes det dock nödvändigt att arvodena undergå viss höjning. Denna höjning torde böra ske enligt samma normer som i allmänhet tillämpas vid ifrågavarande arvodes-

reglering. Förste assistenternas arvode bör med denna utgångspunkt höjas med 800 kronor till 9,100 kronor och assistenternas arvode med 600 kronor till 7,600 kronor.

Vad slutligen angår laboratorieassistentens arvode synes detsamma böra höjas med 500 kronor till 5,600 kronor.

Sammanlagt skulle merkostnaden utgöra 7,100 kronor för år räknat.

Sjätte huvudtiteln.

Radioingenjör å väg- och vattenbyggnadsstyrelsens järnvägs- och luftfartsbyrå.

Arvodetsbeloppet utgör 8,000 kronor för år. Såsom framgår av 1940 års statsverksproposition, sjätte huvudtiteln, sid. 16, är arvodet avsett att motsvara lön enligt 21 löneklassen jämte sex procent rörligt tillägg.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i skrivelse den 22 juni 1940 gjort framställning om höjning av arvodet, vilket före den 1 juli 1940 utgick med ett belopp av 8,110 kronor för år.

Arvodet synes böra höjas med 700 kronor till 8,700 kronor.

Vägingenjörassistenter.

Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 5 maj 1939 skall helårsanställd assistent de första två åren anställas såsom tillfällig befattningshavare med lön enligt 15 löneklassen. Därefter må han placeras som extra ordinarie tjänsteman i 17 lönegraden. Assistent med sexmånaderstjänstgöring i två län må anställas såsom tillfällig befattningshavare med lön enligt 15 löneklassen.

Liksom landsfogdeassistenterna synas vägingenjörassistenterna böra till en början anställas, icke såsom tillfälliga befattningshavare utan såsom extra tjänstemän. De bliva i så fall berättigade uppbära rörligt tillägg.

Länsschaktmästare.

Länsschaktmästarbefattningarna inrättades från och med budgetåret 1939/40. Arvodet utgår med högst 5,400 kronor. I skrivelse den 17 juni 1940 har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hemställt om arvodesförhöjning.

Ifrågavarande arvodens maximibelopp torde i förevarande sammanhang böra höjas till 5,900 kronor. Merkostnaderna härför uppgå till högst 9,000 kronor.

Vissa tjänstemän avlönade från luftfartsfonden.

Från och med budgetåret 1939/40 övertog staten den lokala flygledning, som då fanns vid flygplatserna och omhänderhades av vederbörande flygplatsförvaltningar. Därjämte utökades antalet flygledare vid vissa flygplatser och inrättades nya flygledartjänster vid andra flygplatser. Ifrågavarande tjänster avlönas enligt statsmakternas beslut med arvoden i avvaktan på när-

mare erfarenhet. Arvodesbeloppen hava bestämts med utgångspunkt från de avlöningsförmåner, som gällde vid tiden för förstatligandet av flygledning-
en. Nuvarande arvodesbelopp framgå av följande sammanställning:

	Arvodesbelopp
Föreståndaren för flygledningen vid Bromma flygplats	kronor 8,000
Föreståndaren för flygledningen vid Bulltofta flygplats	» 7,200
1 flygledare	» 5,900
1 »	» 5,800
2 »	» 5,400
4 »	» 5,000.

Sammanlagt uppgå arvodesbeloppen till 57,700 kronor.

Samma grunder, som tillämpats för bestämmandet av flygledarpersonalens arvoden, ha jämväl tillämpats beträffande den för förvaltningen av Bull-
tofta flygplats erforderliga personalen. Nuvarande arvodesbelopp för sist-
nämnda personal framgå av följande sammanställning:

	Arvodesbelopp
1 flygplatschef	kronor 9,000
1 hangarmästare	» 5,000
1 förste montör	» 4,200
1 fältförman	» 3,600
1 kanslibiträde	» 3,300
1 förste flygplatsvakt	» 3,300
1 maskinist	» 3,000
2 flygplatsvakter	» 2,700.

Sammanlagt uppgå arvodesbeloppen till 36,800 kronor.

Sedan ifrågavarande arvodesbelopp, framhåller väg- och vattenbyggnads-
styrelsen i skrivelse den 29 maj 1940, ursprungligen bestämdes, hade lev-
nadskostnaderna undergått en avsevärd stegring. Då nu ifrågavarande båda
personalkategoriernas avlöningar vore anpassade efter förhållanden rådande för
närmare två år sedan, syntes det skäligt, att personalen från och med in-
gången av budgetåret 1940/41 gottgjordes för den minskning i avlöningarna,
som faktiskt ägt rum. Härtill komme den omständigheten, att, därest icke
avlöningarna i rimlig mån kunde anpassas efter levnadskostnaderna, svår-
igheter komme att uppstå att behålla och förvärva tillräckligt kvalificerade
befattningshavare. Styrelsen föreslår därför, att civila avlöningsreglementets
bestämmelser om rörligt tillägg måtte tillämpas å de nu utgående arvodes-
beloppen.

Det synes skäligt, att arvodesbeloppen höjas i förevarande sammanhang.
Trots begränsningen av den civila luftfarten torde personalens arbete icke
ha minskats, beroende på den ökade militära flygverksamheten. Arvodena
torde i genomsnitt böra höjas med 9 procent. Kostnaden härför kan beräk-
nas till omkring 8,500 kronor.

Sjunde huvudtiteln.

Biträdande överkontrollörer för läskedrycksbeskattningen.

Arvodesbeloppet, fastställt den 22 december 1939, utgör 6,600 kronor för år. Det synes i förevarande sammanhang böra höjas till högst 7,200 kronor med rätt för kontrollstyrelsen att i särskilda fall fastställa lägre arvodesbelopp.

Revisorer för granskning av systembolagens ekonomiska förvaltning.

Arvodesbeloppet utgör 9,000 kronor för år räknat. I ett fall är dock arvodet bestämt till 8,100 kronor. Enligt förslag av särskilda sakkunniga, vilket biträdades av kontrollstyrelsen, skulle ifrågavarande tjänstemän åtnjuta arvode motsvarande lön till befattningshavare i 24 lönegraden. I förevarande sammanhang synes arvodesbeloppet böra höjas till högst 9,800 kronor med rätt för kontrollstyrelsen att i särskilda fall fastställa lägre arvodesbelopp.

Åttonde huvudtiteln.

Fotograf vid statens historiska museum.

Arvodesbeloppet, som utgått från den 1 juli 1938, utgör 5,000 kronor för år. Beloppet synes i förevarande sammanhang böra höjas till 5,500 kronor.

Assistent vid radiopatologiska forskningsavdelningen av Konung Gustaf V:s jubileumsklinik.

Befattningen, med vilken är förenad årsarvode av 5,400 kronor, inrättades från och med den 1 oktober 1937. Då densamma torde få anses utgöra innehavarens huvudsakliga förvärvskälla, synes arvodet böra höjas till 5,900 kronor.

Föreståndare för folkminnesavdelningen vid landsmålsarkivet i Uppsala.

Arvodesbeloppet utgör sedan år 1928 9,000 kronor. Då anställningen torde få anses utgöra heltidssyssla, synes beloppet böra höjas till 9,800 kronor.

Timlärare m. fl. vid det statliga och det kommunala undervisningsväsendet.

Med timlärare förstås här icke-ordinarie lärare, vilka åtnjuta ersättning med visst belopp för veckotimme (i ett fall undervisningstimme) och läsår. Vissa timlärare fullgöra full, andra endast partiell tjänstgöring. De timlärargrupper, som i detta sammanhang komma i betraktande, äro dels timlärare i läro- och övningsämnen vid statliga läroanstalter (högre lärarinneseminariet, allmänna läroverk, folk- och småskoleseminarier, blind- och dövstumanstalter samt tekniska läroverk) ävensom vid högre kommunala läroan-

stalter (kommunala flickskolor, kommunala mellanskolor, praktiska mellanskolor och högre folkskolor), dels ock timlärare i läsämne vid folk- och småskolor.

I fråga om de statliga läroanstalternas timlärare finnas bestämmelser rörande ersättning meddelade i punkt 2 b) kungörelsen den 21 augusti 1939, nr 582. De där upptagna ersättningsbeloppen äro — på några undantag när — bestämda med utgångspunkt från lönebeloppet för en viss löneklass i den för extra lärare gällande löneplanen Ex, vilket lönebelopp dividerats med ett mot full tjänstgöringsskyldighet svarande timantal. De nyssnämnda undantagen avse följande, endast vid navigationsskolorna förekommande ersättningar, nämligen dels ersättning till timlärare i skeppsbyggeri, elektroteknik eller maskinlära, dels ock den efter undervisningstimme utgående ersättningen till timlärare i hälso- och förbandslära; i dessa fall har ersättningen icke bestämts i relation till visst löneklassbelopp.

De beträffande de allmänna läroverken i kungörelsen 1939: 582 angivna timlärarersättningarna tillämpas i viss utsträckning även för timlärare i praktiska läroämnena vid de praktiska realskollinjer, som förekomma vid vissa av nämnda läroverk.

Ytterligare torde beträffande de statliga läroanstalterna böra framhållas, att ersättning enligt särskilda grunder förekommer för timlärare i vissa specialämnena vid högre lärarinneseminariet och därmed förenade läroanstalter, i ryska vid nya elementarskolan i Stockholm, i trädgårdsskötsel vid folk- eller småskoleseminarium, i hälsolära vid folkskoleseminarium samt i andra ämnen än svenska, främmande språk, matematik och gymnastik vid tekniskt läroverk.

Beträffande de högre kommunala skolorna hava timlärarersättningarna bestämts i närmaste anslutning till vad som gäller för de allmänna läroverken.

Vad slutligen angår ersättning till timlärare i läsämne vid folk- eller småskola har även denna bestämts i relation till visst, för icke-ordinarie lärare med full tjänstgöring gällande löneklassbelopp.

Timlärarersättningarna äro — utom såvitt avser hälso- och förbandslära vid navigationsskola — till beloppet föränderliga i förhållande till den ortsgrupp, lärarens stationeringsort tillhör, men oföränderliga i förhållande till levnadskostnadernas stegring. För närvarande tillämpas tills vidare de under vårterminen 1940 gällande ersättningsgrunderna oförändrade. Härvid är att märka, att enär beträffande vissa grupper av timlärare hittills meddelade bestämmelser rörande ersättningens storlek angivits skola gälla endast intill utgången av läsåret 1939/40, Kungl. Maj:t genom cirkulär till skolmyndigheterna den 13 september 1940, nr 828, meddelat en provisorisk utbetalningsföreskrift av innebörd, att ersättningen till sådana timlärare skall tills vidare under läsåret 1940/41, intill dess annorlunda förordnas, utbetalas enligt de grunder, som varit gällande under vårterminen 1940. De i cirkuläret avsedda grupperna av timlärare äro dels timlärare i praktiska läroämnena vid praktiska realskollinjer, dels timlärare vid kommunala flickskolor m. fl. högre

kommunala skolor, inbegripet timlärare i praktiska läroämnen, dels ock timlärare i läsämne vid folk- och småskolor.

I särskilda propositioner den 8 mars 1940, nr 154 och 155, framlade Kungl. Maj:t förslag, avseende budgetåret 1940/41, angående anslag till avlöningar vid de allmänna läroverken m. m. respektive angående vissa anslag till folkskoleväsendet m. m.

I anledning av nämnda propositioner väcktes bland annat följande motioner, nämligen I: 182 och II: 236 (till propositionen 154) samt I: 183 (till propositionen 155).

I motionen I: 182 hemställdes, att riksdagen ville besluta, att rörligt tillägg skulle tillkomma timlärare vid vissa statliga och högre kommunala skolor, under förutsättning att timlärarens anställning avsåge minst en termin och att densamma prövades utgöra lärarens huvudsakliga sysselsättning eller förvärvskälla.

I motionen I: 183 gjordes enahanda hemställan med avseende å timlärare vid folk- och småskoleseminarier samt timlärare i läsämne vid folkskolor.

Motionen II: 236 slutligen åsyftade, att rörligt tillägg skulle tillkomma timlärare vid i propositionen nr 154 omhandlade läroanstalter, vilka lärare hade timläraranställningen som sin huvudsakliga försörjning.

Till stöd för det i motionen I: 182 framförda yrkandet anfördes — efter framhållande av att rörligt tillägg endast tillkommer lärare, vilka åtnjuta lön enligt viss löneklass i gällande löneplan — följande:

Emellertid synas under nuvarande förhållanden skäl kunna åberopas för att taga under övertvägande, huruvida icke rätten till rörligt tillägg å lön borde utsträckas till vissa andra kategorier av icke-ordinarie lärare än de ovan nämnda. De lärargrupper, som då närmast skulle komma i fråga, äro *dels* de som avses i punkt 2 a) kungörelsen den 21 augusti 1939 (nr 582), *dels ock* de s. k. timlärarna.

Beträffande först de icke-ordinarie lärare, som avses i punkt 2 a) kungörelsen 1939: 582, äro de sådana icke-ordinarie lärare vid statlig läroanstalt, som anställts för full tjänstgöring i läroämne eller för minst 8 veckotimmars tjänstgöring i övningsämne men som det oaktat icke kunnat erhålla anställning som extra lärare, vare sig på grund av att anställningen icke omfattat hel termin eller därför att de icke uppfylla de för anställning såsom extra lärare i övrigt uppställda kraven. Det är med andra ord i regel tillfälliga vikarier, som här avses. Dessa lärare hava icke lön enligt löneplan med rätt till löneklassuppflyttning efter viss tids tjänstgöring utan åtnjuta ersättning med belopp motsvarande begynnelselönen för närmast jämförlig extra lärare; å sådan ersättning utgår icke rörligt tillägg. Frågan huruvida rörligt tillägg hör tillkomma här avsedda lärare synes tveksam. Då det här är frågan om mera tillfällig arbetsanställning, som i normala fall tämligen snart avlöses av extra ordinarie eller extra anställning med rätt till rörligt tillägg å lönen, synas övertvägande skäl tala för att rörligt tillägg alltjämt icke tillerkännes dessa lärare.

Vad därefter beträffar de s. k. timlärarna, förekomma dessa både vid statens läroanstalter och vid de ovan nämnda högre kommunala skolorna. Det är här i regel fråga om lärare med partiell tjänstgöring, men även timlärare med full tjänstgöring förekomma. Dessa lärare åtnjuta ersättning med visst belopp för veckotimme utan rätt till rörligt tillägg. Inom denna grupp

kunna först särskiljas sådana lärare, vilka kunna sägas hava timläraranställningen såsom bisyssla vid sidan av heltidstjänst såsom lärare eller av annan art. Icke heller i dessa fall synas i allmänhet sådana omständigheter föreligga som skulle motivera införande av rätt till rörligt tillägg.

Annorlunda ställer sig saken för dem som hava timläraranställningen som sin huvudsakliga sysselsättning eller förvärvskälla. Även här bör bortses från anställning av tillfällig karaktär. Men i övriga fall, alltså sådana då en lärare termin efter termin, läsår efter läsår bestrider anställning såsom timlärare och väsentligen har sitt uppehälle av sådan anställning, synes anledning föreligga att överväga, huruvida icke genom införande av rätt till rörligt tillägg å timlärarersättningen viss kompensation borde beredas dessa lärare för den pågående levnadskostnadsökningen.

Riksdagen behandlade först propositionen nr 155, avseende anslag till folkskoleväsendet m. m., och anförde därvid (skrivelse den 4 maj 1940, nr 216), att det motionsvis väckta spörsmålet utan tvivel vore av sådan vikt, att det borde närmare uppmärksammas. Goda skäl syntes föreligga för att kompensation för levnadskostnadsökningen tillerkändes de i motionen I: 183 avsedda lärarna. Emellertid hänförde sig timlärarna lönetekniskt sett till den stora grupp befattningshavare, som fölle under beteckningen arvodestagare och tillfälligt anställd personal. Den motionsvis väckta frågan berörde alltså ej endast skolväsendet, utan tangerade även statsförvaltningen i dess helhet. Det låte sig därför icke utan närmare utredning avgöra huruvida även andra personalkategorier funnes, vilka i samma mån som timlärarna kunde anses böra erhålla den ifrågasatta löneförmånen, ej heller om lönekompenstation borde utgå i form av rörligt tillägg eller måhända på annat sätt, exempelvis genom omreglering av arvodesbeloppen. Riksdagen förutsatte, att Kungl. Maj:t ägnade föreliggande spörsmål sin uppmärksamhet och vidtog de åtgärder, som kunde befinnas påkallade för frågans närmare utredning och belysning.

Vidare anförde riksdagen (skrivelse den 29 maj 1940, nr 264), att då timlärare vid de i propositionen nr 154 angivna läroanstalterna förekomme i avsevärt större utsträckning än vid seminarier och folkskolor, motionerna I: 182 och II: 236 hade en helt annan räckvidd än den tidigare behandlade motionen I: 183. Det i förstnämnda motioner berörda spörsmålet vore därför i ännu högre grad än det i motionen I: 183 avhandlade av den vikt, att det borde närmare uppmärksammas. Riksdagen utginge ifrån, att Kungl. Maj:t i samband med frågan om rörligt tillägg åt timlärare vid seminarier och folkskolor jämväl upptog den i motionerna I: 182 och II: 236 väckta frågan till närmare omprövning.

I en till statsrådet och chefen för finansdepartementet ställd skrift hava två timlärare vid navigationsskolan i Malmö hemställt, att erforderliga åtgärder måtte vidtagas i syfte att bereda dem kompensation för levnadskostnadernas stegring.

Höjning av ersättningarna till ifrågavarande lärare synes böra ifrågasättas endast för dem, som ha läraranställningen till huvudsaklig sysselsättning eller förvärvskälla och tillika äro mera fast anknutna till det statliga eller statsunderstödda undervisningsväsendet. Som ett allmänt undantag bör gälla, att förhöjning icke skall tillkomma lärare, vilken tillika innehar anställning med lön eller arvode, varå rörligt tillägg eller dyrtidstillägg utgår, eller som åtnjuter tjänstepension med dylikt tillägg; dock bör Kungl. Maj:t äga medgiva att förhöjning må utgå i sådana fall, då en tillämpning av denna regel skulle framstå såsom uppenbart obillig.

Svårigheter kunna givetvis uppkomma vid bedömningen, huruvida vederbörande har sin huvudsakliga sysselsättning eller förvärvskälla i läraranställningen och är att anse såsom mera fast anknuten till det statliga eller statsunderstödda undervisningsväsendet. Det synes därför nödvändigt att vissa regler meddelas. Närmast till hands synes härvid ligga att tillämpa i stort sett samma grunder, som beträffande statsanställda lärare och lärare vid de högre kommunala läroanstalterna gälla i fråga om rätt till ersättning under tid för värnpliktstjänstgöring i anledning av förstärkt försvarsberedskap eller partiell mobilisering. I anslutning härtill bör förhöjning tillkomma lärare, vilka sedan ingången av senast förflutna kalenderår innehaft sammanhängande anställning¹ vid det statliga eller statsunderstödda undervisningsväsendet under minst en termin. Därjämte synes emellertid böra uppställas det kravet, att själva den löpande anställningen är av icke alltför tillfällig art utan omfattar en mera avsevärd del av terminen, förslagsvis minst 60 dagar. Skillnad synes i förevarande hänseende icke böra göras mellan timlärare i egentlig mening och sådana lärare som avses i punkt 2 a) kungörelsen 1939: 582. Uppfyller läraren nyss angivna förutsättningar bör förhöjning ske, om läraranställningen är att anse som hans huvudsakliga sysselsättning eller förvärvskälla. Sistnämnda krav torde vara uppfyllt om undervisningsskyldigheten vid en eller flera läroanstalter uppgår till sammanlagt minst 20 veckotimmar. Vid mindre undervisningsskyldighet torde det få ankomma på vederbörande avlöningsutbetalande myndigheter att pröva om huvudsaklig sysselsättning eller förvärvskälla kan anses föreligga. I särskilda fall bör Kungl. Maj:t äga medgiva, att arvodesförhöjning må tillkomma även lärare, som icke sedan ingången av senast förflutna kalenderår innehaft sammanhängande anställning vid det statliga eller statsunderstödda undervisningsväsendet under minst en termin eller vars anställning icke omfattar minst 60 dagar.

I de fall, där förhöjning sålunda skulle medgivas, bör denna utgöra omkring nio procent. Frågan huruvida höjningen bör ske i form av särskilt tilläggsarvode eller genom differentiering av arvodesbeloppen synes icke behöva behandlas i detta sammanhang.

¹ Anställningen bör betraktas som sammanhängande även om anställningstiden på grund av avbrott i anställning under terminen, anställnings tillträddande efter terminens början eller anställnings avslutande före terminens slut understiger det för terminen gällande dagantalet med sammanlagt högst 15 dagar.

Lärare vid verkstadsskolor för viss arbetslös ungdom.

Till understöd åt verkstadsskolor för viss arbetslös ungdom är i gällande riksstat uppfört ett förslagsanslag av 1,050,000 kronor. Genom beslut den 28 juni 1940 har Kungl. Maj:t tilldelat dylika skolor understöd med tillhoppa 1,009,863 kronor, därav 645,370 kronor till avlöning åt lärarpersonalen.

Avlöningen till ifrågakvarande lärarpersonal utgår enligt vissa i 1938 års statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, punkt 189, angivna grunder. Enligt dessa erhåller lärare, som bestrider all såväl praktisk som teoretisk undervisning i en yrkesavdelning 4,800 kronor för år å A-ort. Å högre dyrtort utgår lönen med 100 kronor större belopp än å närmast lägre.

Slöjd- och yrkesskollärarnas riksförbund har hos Kungl. Maj:t hemställt, att å lärarpersonalens löner måtte tilläggas dyrtidstillägg av enahanda storlek som statens rörliga tillägg och enligt samma beräkningsgrunder.

Skolöverstyrelsen har i häröver avgivet utlåtande anfört, att ett uppräknande av nu utgående löner med i allmänhet exempelvis nio procent syntes skäligt.

Statskontoret har uttalat, att ämbetsverket funne vissa skäl tala för att spörsmålet om genomförandet under nuvarande förhållanden av någon förbättring av löneförmånerna för ifrågakvarande lärare upptages till övervägande.

I samband med besluten den 28 juni 1940 har Kungl. Maj:t förklarat Sig vilja framdeles meddela beslut i frågan om löneökning för lärarpersonalen.

I anslutning till skolöverstyrelsens förslag och i överensstämmelse med huvudregeln för ifrågakvarande arvodesreglering synes en höjning av lönerna med nio procent böra ske efter i huvudsak samma grunder, som i det föregående förordats beträffande timlärare m. fl. vid det statliga och det kommunala undervisningsväsendet. Beträffande rektorerna bör det dock ankomma på Kungl. Maj:t att i varje särskilt fall meddela beslut, huruvida och i vad mån löneförbättring må utgå.

Höjning av lönerna medför, att ytterligare understöd av statsmedel till avlöning åt personalen böra tilldelas verkstadsskolorna.

Nionde huvudtiteln.*Assistent å lantbruksstyrelsens fiskeribrå.*

Arvodet bestämdes år 1938 till 6,700 kronor med utgångspunkt från dåvarande löneställning för en extra ordinarie befattningshavare i 21 lönegraden. Arvodesbeloppet torde böra höjas till 7,300 kronor.

Driftsekonon vid Alnarps lantbruks-, mejeri- och trädgårdsinstitut.

Arvodet, 7,000 kronor för år, har utgått sedan den 1 juli 1939 och är avsett att motsvara lön å B-ort enligt 23 löneklassen. Lantbruksstyrelsen har ifrågasatt arvodesförhöjning. Beloppet torde böra höjas till 7,600 kronor.

*Föreståndare för statens veterinärbakteriologiska anstalts
tuberkulosavdelning.*

Arvodesbeloppet, fastställt den 1 december 1939, utgör 9,000 kronor. Arvodet avsågs motsvara nettoavlöning till extra ordinarie tjänsteman i 26 lönegraden 25 löneklassen. Højning synes böra ifrågakomma med 800 kronor till 9,800 kronor.

Lagerhusföreståndare.

Arvodena utgå efter glidande skala alltefter beläggningen av respektive lagerhus. Maximiarvodet, som för närvarande i regel torde utgå, utgör sedan år 1939 350 kronor för månad. En højning med omkring nio procent synes böra medgivas. Maximiarvodet bör i så fall bestämmas till 380 kronor för månad. Merkostnaden för år skulle utgöra omkring 2,500 kronor.

*Andre assistent å svenska hydrografisk-biologiska kommissionens
hydrografiska avdelning.*

Arvodesbeloppet, 4,200 kronor för år, har utgått sedan den 1 juli 1938. Det torde i förevarande sammanhang böra höjas med 400 kronor till 4,600 kronor.

*Befattningshavare vid statens undersöknings- och bevakningsfartyg
för havsfiskets behov (Skagerak).*

Arvodesbeloppen utgöra, för år räknat:

förste styrman	kronor 4,500
förste maskinist	» 6,000
trålmästare	» 4,500
stewart	» 3,300.

Förste styrman åtnjuter dessutom i egenskap av radiotelegrafist särskilt arvode med 1,200 kronor. Av trålmästarens arvode utgöra 1,150 kronor personligt arvodestillägg.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län har gjort framställning om arvodesförhøjning. I häröver infordrat yttrande har statskontoret anfört, att ämbetsverket ansåge sig icke kunna tillstyrka länsstyrelsens förslag, enär statskontoret hyste den uppfattningen att spörsmålet om en arvodesreglering borde upptagas till prövning i ett större sammanhang och omfatta under samtliga departement hörande arvodestagare.

I förevarande sammanhang torde arvodena till förste styrman, förste maskinist och stewart böra höjas med omkring 9 procent eller alltså till respektive 4,900, 6,500 och 3,600 kronor.

*Assistent hos tillsynsmyndigheten till motverkande av skada å fiske genom
vattenförorening.*

Arvodesbeloppet utgör 4,800 kronor för år. Lantbruksstyrelsen har tidigare gjort framställning om arvodesförhøjning. I förevarande sammanhang synes arvodet böra höjas till 5,200 kronor.

Tionde huvudtiteln.

Timlärare m. fl. vid navigationsskolorna.

Beträffande arvodesförhöjning åt ifrågavarande lärare böra motsvarande grunder tillämpas, som i det föregående föreslagits i fråga om arvodesförhöjning vid de allmänna läroverken m. fl. läroanstalter.
